

sid waškika nelja, wie wakka ruffi waško, sest nende lomad ollid heast suggust ja hästi petud; lamba talle ja monne sea põrsa ja hanne poega tapsid ärra ja pan- mid sola; monned müsid ärra sola ja nahka ostma. Ka heina ostsid süggisel ajal, isseärranis kui Hanso tödd otsiti wägga; ja sedda ennam neile heino sai, sedda rohke ma hakkasid lome piddama; ja kui ollid joudnud rohke ma kašwatada, said siis ka jälle ennama müa ärra. Killari poleaastased lomad makseti süggise sesam- ma hinnaga, mis teiste aastaste ette anti, ja weel kallimast.

Maiaš olli ka nähha, et holekandjad rahwas ellasid sees. Keik peti puhtaste, ja ükski rüist ei olnud kaua pešsematta, ei weddelenud siin ehk seäl, kuhho juhtus jä- ma, waid keik olli puhastatud ja seätud paigal. Olli nende tubba kül weikenne, agga sai iggapäätt puhkitud. Kui lawsed

kašwid pišsut suremaks, et jo ollid wie, kueaastased, piddid ka nemmad puhkima, monnel ajal ka kolmel korral päwes. Nende rided ollid kül jämmeda woimo, agga al- lati puhtamad kui rikka nabritte pened ri- ded. Käed pešsi Ewa mitmel korral, kui oue tödd olli käsfil olnud, kui läks lüpsma, ehk lome olli saatnud metsa, ehk neid tel- lanud; sest temma puhkastas ka lomade jallad weega, kui õhtul metsast foio tullid, et ei jänud mudda ja weikest kiwwi sörgade wahhele. Lomad isse armastasid sedda puh- hastamist wägga, ja sallisid siis ka, et lap- sed aitasid emma sedda tödd teggema, ja saiwad nenda ka lapsed õppetud töle, ja isse ennast puhtaste piddama. Kül kullus mitto ämbritäis wet rohke ma ärra, kui teis- tel rahwal, — et Ewa ei sallinud ka mit- te, et enne prugitud wet pärrast ennam ol- leks woetud silmi ja käsfi pešsema, — ag- ga se keik olli inimestele ja lomadele ter- wiseks.

Ewa olli kül waese rahwa laps, kes is-